

60. Du, som har Sorg i Sinde.

Allegro moderato.

J. P. E. Hartmann.

1. Du, som har Sorg i Sin-de, gak ud i Mark og
Lund, og lad de sva - le Vin - de dig
vif - te karsk og sund. Gak o - ver Høj og Da - - le og
lyt ved Sø - ens Glar til Sko - vens Al - vors - ta - le og Kil - dens mun - tre Svar.

2. Var Hjertet fuldt af Klage,
og brused Blodet vildt,
jeg gik mig ud at jage
det yndeligste Vildt.
Det var ej Hjort og Hinder,
ej Terne eller Tjur;
det var med friske Kinder
den vilde, fri Natur.

3. Jeg vil saa nødigt bænkens
i Stuen, under Tag;
der drikkes, og der skænkes
i døsigt Fred og Mag.
Langt heller vil jeg brede
min Dug bag ved en Tjørn,
paa lyngbegroede Hede
i Selskab med en Bjørn.

4. Mig hued ingen Sinde
Smaafuglene i Bur,
som pyntelig paa Pinde
maa sætte sig til Kur.
Nej, paa de rigtig vilde
er det en frejdig Jagt;
om de er nok saa snilde,
er deres Væрге svagt!

Chr. Winther.